

18.46x12.85	1	עמוד 25	ישראל היום! - כותרת	30/12/2021	80050514-3
המכללה האקדמית גליל מערב - 29100					

משה אלעד

לפת"ח כבר אין הרבה סיבות לחגיגה

להבין שמדובר בהסתה מכוונת, שאין מאחוריה כל אמת. הפוסלים – במום פסלו. ישראל התגלתה להם, דווקא עתה, כאחרת לגמרי.

גם האביב הערבי התגלה כשקר גס. לדור הצעיר היתה תקווה גדולה שהמהפכות יסירו רודנים ערבים מכיסאותיהם, ושמשטרים מושחתים ומ"סואבים יוטחו ארצה ברעש כנר, אך הם צפו באי־נחת בולטת במחזה של "מה שהיה הוא שיהיה" והתאכזבו קשות. אכזבה נוספת היתה מהפלשתינים שעודדו מהפכות בארצותיהם (במדינות המפרץ, בלבנון, בצפון אפריקה), לא לשם תיקון, אלא לשם אנרכיה. הנפגעות מהפלשתינים החלו להתבונן במדינה הציונית במבט אחר. בחלק מהן ישראל הפכה לבעלת ברית.

נושא אחר שנועק בעבר בקול ענות חלושה, ושממשיך להעסיק את ערביי העולם, הוא מחנות הפליטים. אחרי יותר מ־70 שנות סבל, עלבון ואומללות, שואלים רבים בעולם הערבי, מבעלי חברות ההייטק ועד לרוכלי הרחוב: האם נשמע יום אחד על מועד התפוגה של המחנות הללו? ראשי אש"ף, שהכריזו על הצורך ב"נראות" של המחנות, כמי שמייצגים את הטרגרדיה הפלשתינית, שכחו שאין מדובר בחלונות ראווה, אלא בקילומטרים רב"עיים של דלות ועוני, רפז וביבי שופכין. אלה הזדהו עם תושבי המחנות הללו רק בתשלום מס בצורת מילות סרק. הם ניכסו לעצמם בתי פאר, את ילדיהם שלחו ללימודים במוסדות יוקרתיים, את כספי השיקום של המחנות נטלו לעצמם, ואחרי הכל – לא התביישו לומר לתושבי המחנות המסכנים: "המתינו עוד מעט, השחרור קרוב".

הכותב הוא אל"מ ("מיל"), מרצה באקדמית גליל מערבי ושימש בתפקידים בכירים בשטחים

יום פת"ח הקרוב, ב־1 בינואר, יצוין בוודאי בתהלוכות ובמפגני ראווה של כמה מאות שכירי חרב במוקטעה שברמאללה, אך כאשר תגיע התדה לוכה לקצה הרחוב היא תיווכח לדעת כי דור ההמשך כבר לא נמצא שם. גם העולם הערבי כבר לא נמצא שם.

בעבר היה העניין הפלשתיני חשוב לציבורים ערביים מסוימים אף יותר מאשר ענייניהן הפנימיים של מדינותיהם. זו הסיבה שלקופת ארגון הגג של הפלשתינים, אש"ף, זרמו כספים רבים מתרומות יחידים, מארגונים בינלאומיים וממדינות ערביות ולא ערביות, ולתמיכה הכספית התווסף העידוד המורלי עד כדי כך, שבכמה מדינות ערביות היתה הקריאה "כולנו פלשתיני" שגורה בפי כל.

לא עוד. היעדר המוטיבציה של הצעירים הפלשתינים, למשל, לצאת כבעבר לאינתיפאדה שלישית, הוא רק תסמין אחד המעיד על התופעה כולה. היאפים הסעודים, המרוקאים, האמירותים וגם הפלשתינים עצמם מאסו בסיסמה "פלשתיני תחילה", שהתגלתה כקריאה חלולה, וניכר כי בשנים האחרונות הם רבקים בתפיסה חדשה, למורת רוחם של אבו מאזן, אש"ף, פת"ח וחמאס. תפיסה זו בזה להנהגה הפלשתינית, הנתפסת כמר שחתת, אנמית וכזו שימיה ספורים.

מה גרם לכך? מעשי הזוועה שנעשו על ידי שליטים ערבים במדינות ערביות הביאו את הציבורים הללו לחישוב מסלול מחדש בקשר לסכסוך הישראלי־פלשתיני. עשרות שנים שהם חונכו על שנאה לישראל "הרוצחת ילדים בדם קר", ואז ביום אחד התבוננו במה שקרה בעיראק ובסוריה כדי